

друм. След това пристъпи към непознатия, колиничи, разпери ръце:

- Ето ме, братко. Аз искам да стана истински християнин.

Още по-развълнувано зашушна тълпата. ~~Карл~~ Викман, най-личният момък от селото, едничен ~~74~~ син на заможни родители, се откъсваше от рода си и света, за да поеме тежкия кръст на христовите апостоли. Ако баща му и майка му се научеха...

Францисканецът подаде посоха си на новопосветения брат.

- Ето. Това имам сега, това мога да ти дам. Добре дошъл в орден на христовите братя, млади момко... - след това той се обърна към двете кралски дъщери - Бог да ви дарува мир... Аз пак ще мина от тук. Но недейте ме кани между гостите си. Ние не сме тръгнали за тържествата на света. Друг дълг ни зове. Простете, че не мога да приема поканата.

Стражите нетърпеливо правеха знаци, че шествието на гостите наближава замъка. Анна запита със жадна тревога, Необикновено благите й очи заблестяха.

- Кой е основал орденана кларисите?

- Сестра Клара.

- А коя е тя?

- В грешния свят Клара бе дъщеря на най-богатия благородник на Асири - ~~Фавроне~~^А ди Бернардино. Ала нежната й душа предпочете службата Богу пред измами на човешката суeta. На около седемнадесет годишна възраст, ~~мадонна~~ Клара напусна башиния си дом и се обяви за последавателка на брата Франциск. Какво не сториха близките й, за да я върнат от този път. Не помогна нищо. Нито заплахи, нито молби, нито насилие. След две недели, в манастиря я настигна и по-младката й сестра, петнадесет годишната Агнеса. Отново близките им обсадиха манастиря, и отвлякоха насила девойката. Но тогава стана чудо. Ръката на месир Монаaldo, брат на майката им, се вцепени в мига, когато поиска да удари Агнеса. А тялото на припадналото м-